

VI – Zasady wystawiania recept przez lekarzy

Przepisy prawne odnoszące się do tego rozdziału:

- Rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 21 września 1985 r. w sprawie środków odurzających i psychotropowych oraz nadzoru nad tymi środkami (Dz.U. Nr 53, poz. 275).
  - Zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 22 stycznia 1958 r. w sprawie sposobu wystawiania recept przez lekarzy (Monitor Polski Nr 13, poz. 81).
  - Wytyczne Departamentu Farmacji z dnia 20 maja 1961 r. w sprawie przepisywania i wydawania z aptek środków odurzających (Dz.Urz. Min. Zdrowia i Opieki Społecznej Nr 12, poz. 84, p. 2, 6, 7).
  - Instrukcja Nr 7/76 Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 15 czerwca 1976 r. w sprawie recept wystawianych przez zakłady społecznej służby zdrowia (Dz.Urz. Min. Zdrowia i Opieki Społecznej Nr 14, poz. 40).
  - Instrukcja Nr 5/78 Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 26 sierpnia 1978 r. zmieniająca instrukcję Nr 7/76 (Dz.Urz. Min. Zdrowia i Opieki Społecznej Nr 12, poz. 31).
  - Instrukcja Ministrów Zdrowia oraz Rolnictwa z dnia 6 stycznia 1973 r. zmieniająca instrukcję w sprawie sposobu wystawiania recept przez lekarzy weterynarii i techników weterynarii (Dz.Urz. Min. Zdrowia i Opieki Społecznej Nr 2, poz. 9).
1. Środki odurzające grupy I-N oraz kodeina w tabletkach z grupy II-N jak również środki psychotropowe grupy II-P mogą być przepisywane wyłącznie na blankietach z kopią wzoru MZ/Pom-33, będących drukami ścisłego zarachowania
  2. Preparaty środków odurzających grupy II-N i preparaty środków psychotropowych grup III-P i IV-P, oznaczone odpowiednio w urzędowym spisie leków lub w innych wykazach dopuszczających do obrotu środki farmaceutyczne i artykuły sanitarne, mogą być wydawane z aptek na podstawie recepty bez wtórnik.
  3. Przepis p. 2 stosuje się odpowiednio do leków recepturowych zawierających w składzie środki odurzające grupy II-N lub środki psychotropowe grup III-P i IV-P.
  4. Preparaty środków odurzających grupy III-N i preparaty środków psychotropowych grupy IV-P mogą być wydawane z aptek bez recepty przy zachowaniu warunku, o którym mowa w p. 2.
  5. Recepta wystawiona przez lekarza na środki odurzające lub psychotropowe przeznaczone do stosowania u ludzi powinna zawierać:
    - 1) pieczętkę z nazwą i siedzibą zakładu służby zdrowia (nie dotyczy lekarzy wykonujących zawód poza zakładami służby zdrowia),
    - 2) pieczętkę z imieniem i nazwiskiem oraz adresem lekarza (lekarza dentysty) lub feldzera, który receptę wystawił, oraz z liczbą rozpoznawczą odpowiadającą numerowi zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu,
    - 3) imię, nazwisko i adres chorego; jeżeli lekarz nie wypisał na recepte imienia lub adresu osoby, dla której przeznaczony jest środek odurzający lub psychotropowy, dane te może uzupełnić farmaceuta, ale tylko na podstawie dowodu stwierdzającego tożsamość danej osoby (dowodu osobistego, legitymacji ubezpieczeniowej lub służbowej). Równocześnie farmaceuta jest obowiązany odnotować na recepte numer takiego dowodu oraz

potwierdzić uzupełnienie swoim podpisem,

- 4) wiek chorego, jeżeli lek został zapisany dla dziecka poniżej lat 10,
  - 5) nazwę i ilość zapisanego leku gotowego lub skład leku recepturowego, z tym że podane ilości powinny być dodatkowo napisane słowami,
  - 6) sposób użycia leku,
  - 7) podpis osoby, która wystawiła receptę,
  - 8) datę wystawienia,
  - 9) w przypadku gdy przepisany w recepte lek jest przeznaczony do stosowania przez lekarza przy wykonywaniu zawodu, w recepte zamiast sposobu użycia należy zamieścić wyrazy „we własnej praktyce”.
6. Nie wolno wystawiać recept na środki odurzające grupy IV-N (z wyjątkiem acetostryfny i cetylfiny, które mogą być używane w lecznictwie zwierząt) ani na środki psychotropowe grupy I-P.
Na receptach na środki odurzające lub psychotropowe nie wolno zamieszczać poleceń „powtórzyć”.
  7. Recepta wystawiona przez lekarza (lekarza dentystę) na leki zawierające środki odurzające, z wyjątkiem preparatów zaliczonych do grupy III-N, oraz na środki psychotropowe grupy II-P może dotyczyć tylko takiej ilości środka, która nie przekracza 10-krotnie; jednorazowej dawki maksymalnej, określonej w Farmakopei Polskiej, a w razie gdy dawka ta nie jest tam określona – 10-krotnej jednorazowej dawki zwykle stosowanej.
  8. Na wniosek lekarza (lekarza dentysty) właściwy terenowy organ nadzoru farmaceutycznego może zezwolić na wydawanie ze wskazanej apteki, na recepty wystawione dla określonego chorego, środka odurzającego grupy I-N oraz środka psychotropowego grupy II-P w ilości większej niż określona w p. 7.
  9. Przy wystawianiu recepty lekarz jest obowiązany:
    - 1) obok określenia ilości leku bądź surowca farmaceutycznego postawić wykrzyknik, powtórzyć tę ilość słownie oraz zamieścić obok swój podpis, jeżeli przepisana dawka jednorazowa przekracza jednorazową dawkę maksymalną,
    - 2) obok sposobu użycia postawić wykrzyknik oraz zamieścić obok swój podpis, jeżeli przepisana dawka dzienna przekracza maksymalną dawkę dzienną.
  10. Najwyższe dawki jednorazowe w odniesieniu do środków odurzających wymienionych w Urzędowym Spisie Leków wynoszą:

1) Cocainum hydrochloricum – 0,05 g		
2) Morphinum hydrochloricum – 0,03 g		

Jeżeli dla jakiegoś środka odurzającego nie została określona jednorazowa dawka maksymalna, apteka może wydać jedynie najwyższą 10-krotną jednorazową dawkę stosowaną w lecznictwie, np.:

jednorazowa 10-krotna		
Dekstromoramid (Palfium)	0,010 g	0,1 g
Metadon	0,0075 g	0,075 g
Leworfanol (Dromoran)	0,002 g	0,02 g
Petydyna (Dolargan)	0,100 g	1,0 g
  11. Recepta wystawiona przez feldzera na środki odurzające grupy I-N, z wyjątkiem preparatów zaliczonych do grupy III-N, może dotyczyć tylko następujących środków zalecanych do stosowania jednorazowo:
    - 1) chlorowodorku morfiny – 1 amp. 0,01 lub 0,02 g; recepta na chlorowodorek morfiny powinna zawierać rozpoznanie uzasadniające konieczność zastosowania tego leku,